Türkü Sözcüğü

türkü

Halkın yarattığı, kuşaktan kuşağa aktarılan ezgili şiir.

“Ninem bize yöremizin türkülerini söyledi.”

Türkü Sözcüğü

ezgi

Melodi; seslerin uyumlu sırası.

“Kavalın ezgisi bütün vadiye yayıldı.”

Türkü Sözcüğü

mısra

Şiirin her bir satırı, dize.

“Şiirin ilk mısrasını ezbere okudum.”

Türkü Sözcüğü

nakarat

Şarkı ya da türküde tekrarlanan bölüm.

“Nakaratı hep birlikte söyledik.”

Türkü Sözcüğü

bağlama

Saz; uzun saplı, telli halk çalgısı.

“Amcam bağlama çalarken biz eşlik ettik.”

Türkü Sözcüğü

davul

Tokmakla vurularak çalınan büyük çalgı.

“Düğünde davulun sesi uzaklardan duyuldu.”

Türkü Sözcüğü

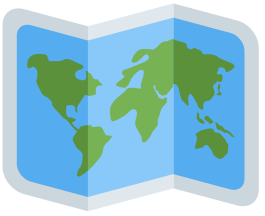

mâni

Genellikle dört dizeli, halk arasında söylenen kısa şiir.

“Arkadaşıma güzel bir mâni söyledim.”

Türkü Sözcüğü

yöre

Bölge; bir yerin çevresi.

“Her yörenin kendine has türküleri vardır.”

Türkü Sözcüğü

yayla

Yazın çıkılan serin, otlak dağ yeri.

“Yazın dedemlerle yaylaya çıktık.”

Türkü Sözcüğü

harman

Ekinin döğülüp tanesinin ayrıldığı yer ve iş.

“Harman zamanı köyde herkes çalışır.”

Türkü Sözcüğü

sıla

İnsanın doğup büyüdüğü yer, memleket.

“Gurbetteki amcam her yaz sılaya gelir.”

Türkü Sözcüğü

halay

El ele ya da omuz omuza oynanan halk oyunu.

“Bayramda hep birlikte halaya durduk.”